

Sygn. akt IV U 295/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 października 2019 roku w Ś.

sprawy z odwołania **G. N.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o zobowiązanie do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego

I. zmienia częściowo zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...) w ten sposób, iż ustala brak obowiązku zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego opisanego w zaskarżonej decyzji;

II. dalej idące odwołanie oddala;

III. nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód G. N. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 24 czerwca 2019 roku zobowiązującej go do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres wskazany w decyzji, podczas gdy jak wskazał powód zasiłek został nienależnie wypłacony z winy płatnika. W związku z tym powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości. W uzasadnieniu powód przedstawił okoliczności faktyczne pobrania przez niego zasiłku chorobowego w spornym okresie oraz szerokie uzasadnienie prawne swojego stanowiska w sprawie.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji, podnosząc, iż powód pobrał świadczenie, mimo ustalonego prawa do emerytury

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód zatrudniony był w Straży Miejskiej w B. do dnia 31 marca 2019r. Stosunek pracy powoda ustał z dniem 1 kwietnia 2019r. wobec przejścia powoda na emeryturę, która zaczął pobierać od 1 kwietnia 2019r.

Pracodawca wyrejestrował powoda z ubezpieczeń społecznych dopiero w dniu 7 maja 2019r., o czym powód nie miał pojęcia. W dniu 25 kwietnia 2019r. na konto powoda wpłynęła kwota z ZUS, ale powód nie sprawdzał, z jakiego jest tytułu; był to zasiłek chorobowy za okres od 1-19.04.2019r. Dnia 30 kwietnia powód złożył wniosek w ZUS o dalszy zasiłek chorobowy wskazując we wniosku, iż ma ustalone prawo do emerytury.

Dowód:

akta ZUS w załączeniu

zeznania powoda e-protokół k.17

W tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało częściowemu uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 84 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 roku, poz. 1778) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11.

Zgodnie zaś z art. 84 ust 2 powyżej cytowanej ustawy za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważane są:

1) świadczenia, które zostały wypłacone pomimo zaistnienia okoliczności powodujących:

a) ustanie prawa do świadczeń,

b) wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania;

2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

A zatem w niniejszej sprawie rozważenia wymagały dwie kwestie: pierwsza- czy świadczenie pobrane przez powoda było nienależne i druga- czy ciążył na nim ustawowy obowiązek zwrotu tego świadczenia.

Aby ustalić, czy świadczenie było nienależne należało dokonać analizy stanu faktycznego w korelacji z powołanym przez organ rentowy art. 13 ust1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zgodnie z którym zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy.

Analiza cytowanego przepisu wskazuje, że skoro powodowi wypłacono zasiłek chorobowy za okres od 1 do 19 kwietnia 2019r., a zatem już po ustaniu tytułu ubezpieczenia, mimo uprawnienia do emerytury, to należy uznać, iż świadczenie było nienależne.

Jednakże na powodzie nie ciąży, zdaniem sądu, obowiązek zwrotu tego świadczenia. Powołany wyżej przepis, ustanawiając obowiązek zwrotu świadczenia przez osobę, która pobrała nienależne świadczenie, wskazuje istotną cechę nienależnie pobranego świadczenia w ujęciu u.s.u.s, tj. świadomość (złą wiarę) osoby pobierającej świadczenie co do nieprzysługiwania tego świadczenia w całości lub w części od początku albo w następstwie później zaszłych zdarzeń. Obowiązek zwrotu świadczenia obciąża więc tylko tego, kto przyjął świadczenie w złej wierze, mając świadomość jego nienależności. Dotyczy to zarówno osoby, która została pouczona o okolicznościach dotyczących braku prawa do pobierania świadczenia (art. 84 ust. 2 pkt 1 u.s.u.s.), jak i osoby, która uzyskała świadczenie na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd organu wypłacającego świadczenie (art. 84 ust. 2 pkt 2 u.s.u.s.). Świadomość nienależności świadczenia może mieć źródło w pouczeniu udzielonym przez organ rentowy co do okoliczności powodujących konieczność zwrotu świadczenia bądź też może wynikać z zawinionego działania osoby, która spowodowała wypłatę świadczeń.

W orzecznictwie sądowym, dotyczącym problematyki zwrotu nienależnie pobranych świadczeń, ugruntowany jest pogląd o możliwości domagania się przez organ rentowy zwrotu nienależnie pobranego świadczenia tylko wówczas, gdy ubezpieczonemu można przypisać złą wolę, przy czym dla ustalenia obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, decydujące znaczenie ma świadomość i zamiar ubezpieczonego, który pobrał świadczenie w złej wierze.

W niniejszej sprawie nie można uznać, by powód pobrał świadczenie w złej wierze, albowiem nie zostały spełnione przesłanki z art. 84 ust. 2 powołanej ustawy z dnia 13 października 1998 roku. Zaistniały stan rzeczy nie był wynikiem działań powoda, który, co należy podkreślić nie miał świadomości błędu pracodawcy co do daty wyrejestrowania go z ubezpieczeń społecznych i którego oświadczenie w kwestii prawa do emerytury wyeliminowało dalszą wypłatę świadczenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w zakresie w zakresie obowiązku zwrotu wskazanej w decyzji kwoty, dalej idące odwołanie powoda oddalając (art. 477¹⁴ §1, 2 k.p.c.)Powoda nie obciążono kosztami procesu, pomimo częściowego oddalenia odwołania albowiem w zasadniczej kwestii- braku obowiązku zapłaty- powód sprawę wygrał. (art.100 kpc)